

Hieronder vindt u op pagina 1,2 en 3 de lezingen van de zondag, op pagina 4 – de uitleg van en bezinning op de lezingen zoals we dit kennen vanuit ‘Rondje lezingen’

ACHTENTWINTIGSTE ZONDAG DOOR HET JAAR

191 EERSTE LEZING *Jes., 25, 6-10a*

De Heer zal een maaltijd aanrichten, en de tranen wissen van alle aangezichten.

Uit de Profeet Jesaja

6 In die dagen zal de Heer van de hemelse machten
op de berg Sion voor alle volken
een maaltijd aanrichten,
een maaltijd van vette spijsen en van belegen wijnen,
een maaltijd van vette, mergrijke spijsen
en van geklaarde, belegen wijnen.

7 Op deze berg zal Hij de sluier verscheuren
die ligt over alle volkeren,
en het floers dat alle naties bedekt.

8 Hij zal de dood voor eeuwig vernietigen
en van alle aangezichten zal Hij, de Heer,
de tranen wissen.

Hij zal de smaad van zijn volk
wegnemen van de gehele aarde.

Ja, zo heeft de Heer het besloten !

9 Op die dag zal men zeggen
„Dat is onze God, op wie wij hoopten:
Hij heeft ons gered
„Dat is de Heer, op wie wij vertrouwden:
laat ons jubelen en ons verheugen
om de redding, die Hij ons gebracht heeft !

10a „Ja, de hand van de Heer
zal rusten op deze berg.”

TUSSENZANG *Ps. 23 (22), 1-3a, 3b-4, 5, 6*

Het huis van de Heer zal mijn woning zijn voor alle komende tijden.

De Heer is mijn herder, niets kom ik tekort;
Hij laat mij weiden op groene velden.

Hij brengt mij aan water, waar ik kan rusten,
Hij geeft mij weer frisse moed.

Mijn schreden leidt Hij langs rechte paden
omwille van zijn Naam.

Al voert mijn weg door donkere kloven,
ik vrees geen onheil, waar Gij mij leidt.

Uw stok en uw herdersstaf
geven mij moed en vertrouwen.

Gij nodigt mij aan uw tafel
tot ergernis van mijn bestrijders.

Met olie zalft Gij mijn hoofd,
mijn beker is overvol.

Voorspoed en zegen verlaten mij nooit
elke dag van mijn leven.

Het huis van de Heer zal mijn woning zijn
voor alle komende tijden.

192 TWEDE LEZING *Fil., 4, 12-14. 19-20.*
Alles vermag ik in Hem die mij kracht geeft.

Uit de brief van de heilige apostel Paulus
aan de christenen van Filippi

Broeders en zusters,

12 Ik weet wat armoede is, ik weet wat overvloed is.

Ik ben volledig ingewijd;

ik kan volop eten en ik kan honger lijden,

ik ben vertrouwd met overvloed en met gebrek.

13 Alles vermag ik in Hem die mij kracht geeft.

14 Toch hebt gij er goed aan gedaan

mij te helpen in mijn moeilijkheden.

19 Mijn God zal met goddelijke rijkdom

in al uw noden voorzien

door u de heerlijkheid te schenken in Christus Jezus.

20 Aan onze God en Vader zij de eer

in de eeuwen der eeuwen ! Amen.

ALLELUIA *Cf. Ef., 1, 17-18*

Alleluia.

Moge de Vader van onze Heer Jezus Christus

ons innerlijk oog verlichten,

om te zien hoe groot de hoop is waartoe Hij ons roept.

Alleluia.

193 EVANGELIE *Mt., 22, 1-14 of 1-10*

Nodigt tot de bruiloft wie ge maar vindt.

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus
volgens Matteus

- 1 In die tijd nam Jezus het woord en sprak opnieuw in gelijkenissen tot de hogepriesters en de oudsten van het volk.
Hij zei:
- 2 „Het Rijk der hemelen lijkt op een koning die een bruiloftsfeest gaf voor zijn zoon.
- 3 „Hij stuurde zijn dienaars uit om allen te roepen die hij tot de bruiloft had uitgenodigd, maar zij wilden niet komen.
- 4 „Daarop zond hij andere dienaars met de opdracht:
Zegt aan de genodigden
Zie ik heb mijn maaltijd klaar,
mijn ossen en het gemeste vee zijn geslacht;
alles staat gereed.
„Komt dus naar de bruiloft.
- 5 „Maar zonder er zich om te bekommeren gingen zij weg, de een naar zijn akker, de ander naar zijn zaken.
- 6 „De overigen grepen zijn dienaars vast, mishandelden en doodden hen.
- 7 „Nu ontstak de koning in toorn, stuurde zijn troepen en liet de moordenaars ombrengen en hun stad in brand steken.
- 8 „Toen sprak hij tot zijn dienaars:
Het bruiloftsmaal staat klaar,
maar de genodigden waren het niet waard.
- 9 „Gaat dus naar de kruispunten der wegen en nodigt wie ge er maar vindt, tot de bruiloft.
- 10 „Zijn dienaars gingen naar de wegen en brachten allen mee die zij er aantroffen, slechten zowel als goeden, en de bruiloftszaal liep vol met gasten.
- (11 „Toen nu de koning binnenkwam om de aanliggenden te bezoeken, merkte hij daar iemand op die niet voor de bruiloft gekleed was.
- 12 „En hij sprak tot hem:
Vriend, hoe zijt gij hier binnengekomen zonder bruiloftskleed ?
„Maar de man bleef het antwoord schuldig.
- 13 „Toen sprak de koning tot de bedienden:
Bindt hem aan handen en voeten en werpt hem buiten in de duisternis.
„Daar zal geweest zijn en tandengeknars.
- 14 „Velen zijn geroepen maar weinigen uitverkoren.”)

Jaar A – Achtentwintigste zondag door het jaar – 11 oktober 2020

“Komt dus naar de bruiloft.” (Matteüs 22,4)

Inleiding

Voor een feestje zijn we altijd wel in, toch? Of zitten we meer vast aan routine en werk dan we zelf door hebben? En hoe zit het met Gods feest, zijn we daar voor in?

Eerste lezing: Jesaja 25, 6-10a

Bergen zijn in de Bijbel letterlijk en figuurlijk hoogtepunten. Daar raken hemel en aarde elkaar. Daar wordt de zin van het leven voelbaar. De berg Sion is de tempelberg. Je zou kunnen zeggen: Sion = liturgie. Voor ons is de liturgie een berg om te bestijgen. Het kost moeite, maar de inspanning wordt beloond met een wijds uitzicht. Je stijgt uit boven de waan en de sores van de dag. Sion is straks de feestlocatie voor alle volken. Uitgerekend hier begint het ware leven. Niet meer een sluier of floers van vergankelijkheid over het bestaan. Léven! In de volle, bruisende zin van het woord. ‘Eeuwig leven’. Hoe kunnen we ons het eeuwige leven voorstellen? Als een overvloedig diner, vertelt Jesaja, met heerlijke wijn.

Gebed: Heer, leer me verlangen naar wat Gij belooft.

Vraag: Hoe stel jij je het eeuwige leven voor?

Tweede lezing: Filippensen 4,12-14 en 19-20

We moeten al weer afscheid nemen van deze korte, lieve brief. Vandaag lezen we er voor het laatst uit. St. Paulus bedankt hier voor een gift die hij vanuit Filippi ontvangen heeft. Een warm gebaar van liefde, dat hij zeer waardeert. Niet dat hij het zonder die gift niet overleefd had. Hij is bestand tegen alle soorten omstandigheden. ‘Alles vermag ik in Hem die mij kracht geeft’. Paulus kan van een taartje genieten, maar moppert niet als er alleen droog brood is.

Gebed: Heer, help me om tevreden te zijn met wat er is.

Vraag: Kunnen wij ‘een stapje terug doen’?

Evangelie: Matteüs 22, 1-14

Deze gelijkenis gaat over een bruiloftsfeest, maar heeft een grimmige klank. Vooral die laatste uitspraak, ‘velen zijn geroepen maar weinigen uitverkoren’. Alsof God maar weinig menselijk gezelschap wenst in de hemel. Maar de gelijkenis laat juist een uitnodigende God zien. Het probleem zit bij de mensen, die geen zin in feest hebben. Of die het feest in hun alledaagse kloffie bederven. Zij verkiezen zichzelf niet uit! Helaas, lijkt de gelijkenis te zeggen, maar weinig mensen zijn in voor het feest van God. We blijven steken in alledaagse drukdoenerij. Verslaafd aan routine. Zelfs geneigd om de uitnodigende dienaars te behandelen als ongewenste indringers. De gelijkenis heeft geen *happy end* en is zodoende waarschuwend van aard. Als je het feest blijft weigeren, wat móet je dan in de hemel? Want dat is de ‘blijdschap van onze Heer’: een feest. Daar kun je niet met een lang gezicht tussen gaan zitten. Met een gezicht dat uitstraalt: ik ga maar liever gewoon aan het werk. Zo kan het niet, zo moet het niet. Laten we ons oefenen voor het feest. Ik denk aan die wekelijkse repetitie, de Heilige Eucharistie. Laten we die *vieren*. Bijvoorbeeld met mooie kleren, met wat zelfgebakken lekkers na afloop en in elk geval met een blij gezicht. (Mooie kleren staan in de Bijbel ook symbool voor goede daden, zie Openbaring 19,8.)

Gebed: Heer, help ons om de liturgie werkelijk te vieren.

Vraag: De routine opzij zetten voor feest: vind je dat lastig?